

A portrait of Salvador Illa i Roca, a man with dark hair and glasses, wearing a dark blue suit, white shirt, and red tie. He is looking slightly to the right of the camera with a neutral expression. The background is a plain, light grey.

**EL GOVERN
DE TOTHOM.
LA TERCERA GRAN
TRANSFORMACIÓ
DE CATALUNYA.**

**Discurs d'investidura de
Salvador Illa i Roca,
candidat a la Presidència
de la Generalitat
de Catalunya**

Dijous, 8 d'agost del 2024

PSC/♥

MOLT HONORABLE PRESIDENT DEL PARLAMENT

MOLT HONORABLE PRESIDENT DE LA GENERALITAT

AUTORITATS PRESENTS A L'HEMICICLE

SENYORES I SENYORS DIPUTATS

Ahir va fer setanta anys que el MH Josep Tarradellas i Joan, a l'ambaixada de la república Espanyola de Mèxic, un 7 d'agost del 1954, era escollit President de la Generalitat de Catalunya.

En va ser President gairebé 26 anys.

Anys difícils, molt difícils.

El seu sentit institucional, els seus valors i conviccions, la seva tenacitat i perseverança, la seva tossuderia, si m'ho permeten, van assolir una fita que molts creien impossible:

mantenir viva la institució que, en ser reconeguda pel Reial Decret 41/1977 de Restabliment provisional de la Generalitat de Catalunya, va esdevenir l'única institució de la jove democràcia espanyola que entroncava directament amb la legalitat republicana.

A ell, al seu sentit institucional, a la seva voluntat d'unitat del catalanisme, a la seva defensa del pacte i de l'entesa, i a col·laboradors d'ell com el seu delegat especial Romà Planas i Miró, vull dedicar les meves primeres paraules en adreçar-me a aquesta cambra per sol·licitar-ne la confiança per esdevenir el 133è President de la Generalitat.

Vull també expressar a l'inici d'aquesta intervenció la meva voluntat i la del meu grup, juntament amb el compromís de treballar per fer-ho possible, pel restabliment íntegre de la totalitat dels drets polítics de totes les ciutadanes i de tots els ciutadans de Catalunya i de totes les formacions polítiques.

És a dir, de l'aplicació de la vigent Llei per la Normalització Política, Social i institucional de Catalunya, la Llei d'Amnistia, aprovada fa uns mesos al Congrés dels Diputats.

Des del respecte a la divisió de poders i al poder judicial, reclamo respecte per l'esfera de decisió del poder legislatiu, que ha palesat de forma clara, explícita i inequívoca la seva voluntat de normalització plena a Catalunya.

I demano l'aplicació àgil, ràpida i sense subterfugis de les disposicions d'aquesta Llei.

Catalunya ha de mirar endavant.

Catalunya no pot perdre el temps.

Catalunya ha de comptar amb tothom.

Dit això, voldria estructurar la meva intervenció en quatre parts.

Començaré referint-me al moment actual, al context que vivim

Tenint en compte aquest context, passaré a continuació a explicar els principals eixos del meu programa de govern.

per, en tercer lloc, referir-me a la manera com penso executar-lo i portar-lo a la pràctica.

I acabaré amb unes consideracions finals.

Estem vivint, senyores i senyors diputats, un moment històric.

Un moment històric, un canvi d'època, que es manifesta, com a mínim, en 4 eixos:

- (a) Un eix geopolític, amb dues grans maneres (simplifico) d'organitzar la convivència
  - a. Una de caràcter més democràtic.
  - b. Una altra de caràcter més autoritari.

Amb tensions, algunes de les quals han evolucionat a conflictes bèl·lics, com Ucraïna o Gaza, Palestina i l'Orient Mitjà.

D'altres latents, com Taiwan o el Sahel.

Amb unes organitzacions multilaterals, la composició i el funcionament de les quals cal actualitzar a una realitat ben diferent a la del moment, a principis del SXX, en què es van dissenyar.

- (b) Un eix econòmic, econòmic i social, si vostès volen, amb plantejaments solvents, acadèmics i polítics, que reclamen, que reclamem, si m'ho permeten, una millor i més equitativa

distribució de la prosperitat generada per les economies de mercat.

La desigualtat creixent a les nostres societats, la concentració (ofensiva a vegades) de la riquesa en poques mans, no pot continuar. No només per raons polítiques o morals, sinó fins i tot per raons del bon funcionament de l'economia.

- (c) Un eix mediambiental, climàtic, amb una evidència científica incontestable de la necessitat de canviar la nostra relació amb el nostre entorn, del que n'hem de tenir cura per evitar-ne, no ja el seu deteriorament, sinó la seva destrucció.
- (d) Un eix tecnològic, amb uns canvis ràpids, accelerats, que modifiquen les nostres vides en gairebé tots els àmbits: la manera com ens relacionem, la manera com treballem, la manera com ens desplaçem, la manera com ens informem, la manera com creem.

Un canvi d'època geopolític, econòmic, medi ambiental i tecnològic que presenta riscos, però també oportunitats.

Alguns, aprofitant aquests riscos, alimenten un discurs de la por, que instrumentalitzen de manera populista, demagògica i divisiva. Ho fan, de forma destacada, l'extrema dreta i la dreta radical, esdevenint, en molts casos, una amenaça pel progrés i per la convivència. Ho hem vist, recentment, al Regne Unit.

Una amenaça present també a casa nostra. I, alerta, no podem mirar cap a un altre costat.

D'altres procurem fixar-nos més en les oportunitats.

Els atzucacs geopolítics, com una oportunitat per refer la governança multilateral

Les ineficiències de l'economia, com una ocasió per reforma-la en direcció a una prosperitat que volem compartida, reduint les desigualtats.

La crisi climàtica com un mandat per canviar de forma radical la nostra relació amb el nostre planeta.

La revolució tecnològica, com una oportunitat per millorar les condicions de treball, per fer avançar la sanitat, l'educació i els serveis públics, per augmentar el benestar de les persones.

En definitiva: discursos de la por, per un costat; discursos de l'esperança, per l'altre costat.

Només coalicions àmplies d'aquells que, tocant de peus a terra, combatem el discurs de la por amb el discurs de l'esperança, és a dir, coalicions àmplies de progrés, que apliquin polítiques realistes, solvents, amb mirada llarga, per fer front als riscos i als problemes que ens afecten, només aquestes coalicions de progrés, dic, seran eficaces per seguir avançant.

És el que ha passat a França.

Abans, al regne Unit.

Veurem als EEUU.

És el que estem construint a Catalunya.

On és Catalunya?

Cóm ens agafen, com a país, com a nació, aquests canvis?

En quin punt som?

Cóm els afrontem?

Catalunya, per geografia, per tradició, pels valors que ens caracteritzen, que ens fan ser el que som, forma part d'un estat plurinacional, que és Espanya, i d'un espai públic compartit de 450 milions de ciutadans, que és la UE.

És on som i, és on, a parer meu, hem de ser.

La millor manera, el millor camí, per assentar, per consolidar i per reforçar la generació de prosperitat, en un règim de llibertats democràtiques i amb un estat del benestar és formant part d'aquest espai públic compartit que és la UE.

Una UE amb horitzó federal, que ens proporciona la massa crítica mínima per ser influents, per poder incidir, per poder decidir, en un món

creixement polaritzat de 8.000 milions de persones del que en som el 6% de la població total.

Per aquells que encara en dubtin, valguin, per tota explicació, esdeveniments ben recents com la pandèmia o la guerra d'Ucraïna.

Respecto, respecto profundament, altres plantejaments. El meu és aquest:

una Catalunya que s'afirma en la seva voluntat de ser i de conviure, amb la nostra llengua pròpia, el català, i amb la nostra cultura, com a columna vertebral de la nostra nació.

Una nació oberta, plural i diversa, que s'implica en la construcció d'una Espanya plurinacional i una Europa Federal i que hi influeix i hi participa tant com pot i pels procediments institucionals pertinents i adequats.

Aquest és, a parer meu, el millor plantejament, perquè és el que millor garanteix el benestar dels 8 milions de catalans i catalanes.

Aquest és el context. El programa de govern:

Benestar dels 8 milions de catalanes i de catalans que em proposo de millorar amb la tercera gran transformació de Catalunya d'ençà que el president Tarradellas, l'any 1.980, cedí el testimoni al president Pujol. Aquí va començar la primera gran transformació de Catalunya, amb el desplegament de les institucions del nostre autogovern.

La segona gran transformació la van protagonitzar, els governs de progrés dels presidents Maragall, primer, i Montilla, després, amb èmfasi especial a les polítiques socials.

La tercera gran transformació, els fonaments de la qual ha posat el govern del president Aragonès, és la que em proposo desplegar.

És una transformació que m'agradaria que féssim plegats, amb el màxim consens possible.

En qualsevol cas, és una transformació que no puc fer sol: ni jo, ni el meu grup.

Tot i haver tingut un suport ampli a les darreres eleccions al Parlament de Catalunya, el més ampli que les catalanes i els catalans han atorgat a les diferents propostes polítiques que hi concorreguérem, no és suficient.

Necessito arribar a acords per sumar més suports.

I això és el que he fet, com correspon en una democràcia parlamentària.

Senyores i senyors diputats, em presento avui, aquí, davant de vostès, amb dos acords, treballats, molt treballats, amb ERC i els Comuns.

Són dos acords, tot i el seu detall i extensió, de 25 pàgines el d'ERC, 13 pàgines el dels Comuns, d'investidura, no de legislatura.

Soc conscient que caldrà seguir treballant i buscant els suports parlamentaris. I així ho faré.

Permetin-me que doni les gràcies als equips negociadors que durant més de vuit setmanes han estat reunint-se, per la seva dedicació, per la seva feina i per la seva capacitat d'entesa.

Permetin-me també que doni les gràcies a ambdues formacions polítiques, ERC i Comuns. Pel seu suport, per la seva exigència, de la que n'he après coses, i sobretot, pel seu sentit de país.

Faig meus ambdós acords, que passen a formar part íntegrament, de principi a final, del meu programa de govern.

Són acords públics, que vostès coneixen.

Voldria destacar, de l'acord amb ERC, el nou model de finançament singular per Catalunya, un pas endavant substancial i necessari pel nostre autogovern que no posa en risc el principi de solidaritat, ans al contrari, el reconeix.

El compromís, detallat en un seguit de polítiques, en la defensa de la llengua catalana i de la promoció del seu ús social.

I una agenda legislativa i uns compromisos d'acció de govern que donen continuïtat a una tasca, legislativa i de govern, que ha estat profitosa per Catalunya.

De l'acord amb els Comuns, voldria subratllar-ne les polítiques d'habitatge, tan ambiciosos com factibles, i el compromís amb una fiscalitat d'esquerres que no contemplarà excepcions.

Dos acords d'investidura que enriqueixen, milloren i contribueixen, de fet, en formen part substancial, la tercera gran transformació de Catalunya.

Una transformació guiada per dos principis indissociables: unir a totes i tots els catalans i catalanes i servir-los, posant les polítiques públiques al centre de la nostra tasca política.

Unir. A Catalunya hi vivim 8 milions de persones.

Ha arribat l'hora que tots i cadascun dels catalans i de les catalanes ens tornem a sentir part de la mateixa Catalunya.

Per això, em comprometo a millorar la vida de tots i cadascun dels catalans i de les catalanes que compartim aquesta meravellosa terra: pensem com pensem, visquem on visquem, sentim com sentim i parlem com parlem.

Com a President de la Generalitat buscaré sempre allò que ens uneix.

I servir. Cal recuperar la voluntat i la vocació de servei públic de la Generalitat de Catalunya com a administració de tots i de totes i per a tots i per a totes els catalans i les catalanes.

Posar els serveis públics al capdavant de l'acció del govern.

Serveis públics per generar prosperitat.

Serveis públics per cohesionar socialment i territorialment el país.

Serveis públics per a garantir igualtat d'oportunitats, de drets i de deures.

Una transformació, la tercera gran transformació de Catalunya, fonamentada en tres grans eixos:

- (1) Institucional, amb un autogovern efectiu. Això vol dir: millor finançament, institucions al servei de tothom i amb la màxima exigència i cooperació lleial amb la resta d'administracions públiques.
- (2) Serveis públics. Hem de tornar Catalunya a l'avantguarda europea en la prestació de serveis públics. Sanitat, Educació, Habitatge i nous serveis socials.
- (3) Nova industrialització verda. És fonamental reindustrialitzar Catalunya amb la nova dimensió d'oportunitats que

representen la transició digital i la transició ecològica per continuar generant prosperitat i llocs de treball de qualitat. Això vol dir també una aposta pel coneixement i la innovació.

Una transformació en tres eixos per afrontar 5 grans prioritats:

(1) Prioritat ambiental.

Catalunya no està preparada per afrontar el repte climàtic a l'alçada de les seves capacitats.

Desplegarem el vertical climàtic de la nova agenda de país i ens dotarem de les infraestructures crítiques per a fer front a la sequera, la descarbonització de l'economia, l'aposta ambiciosa per al transport públic i un gir a les polítiques energètiques.

Em comprometo a preparar les infraestructures del nostre país per tal que l'economia catalana sigui climàticament neutra l'any 2030.

Caldrà ser valents en l'acceleració de les energies renovables, descarbonitzar tot el sector públic i posar en marxa un programa d'ajuts per accelerar la descarbonització del teixit industrial i les petites i mitjanes empreses del nostre país.

També em comprometo a accelerar les actuacions d'adaptació a fenòmens extrems, i per això avançarem cap a la climatització de tots els serveis públics, per a garantir-ne el

confort per a la ciutadania, especialment en els períodes d'onades de calor.

L'aigua esdevindrà una prioritat immediata, i els asseguro que no ens aturarem ni que conjunturalment (i tant de bo sigui així) torni a ploure.

Guanyar resiliència en aquest àmbit és necessari per a garantir el futur del nostre camp i l'ús de boca a tot Catalunya.

Desplegarem el 100% de les infraestructures previstes en aquesta matèria per assegurar que ningú s'hagi de preocupar per obrir l'aixeta al nostre país.

(2) Prioritat social.

Catalunya necessita aprofundir en la cohesió de la seva societat perquè sigui més integradora, no exclogui ningú i no deixi esclotxes on arrelin els discursos d'odi de l'extrema dreta.

Això vol dir garantir Feina, Habitatge i Seguretat a tothom i a tots els barris.

Desplegarem la política d'habitatge més ambiciosa de la democràcia: 50.000 pisos de protecció nous.

Avui l'accés a l'habitatge s'ha convertit en la barrera més gran de desigualtat, especialment entre la gent jove.

El meu compromís és garantir que l'habitatge sigui per viure, i per això em comprometo a regular els efectes del lloguer de curta durada així com del conjunt de pisos turístics.

Per a garantir la cohesió de la nostra societat, soc molt conscient del paper de viles, pobles i ciutats. Dels nostres ajuntaments, que són garantia de progrés a tot Catalunya.

La Generalitat de Catalunya estarà al seu costat, i la meva intenció és fer de la Llei de Barris un dels principals instruments de cohesió social arreu del territori.

Reprendrem els exemples dels governs Maragall i Montilla per a estendre una política encaminada a cohesionar els

barris més vulnerables, i a millorar-ne la qualitat dels serveis públics.

És en aquests barris on s'hi lliura la batalla d'esperança de la nostra societat.

Governaré per no deixar ningú enrere. Segons les dades publicades per idescat, el 2023 el 18% dels i les catalanes estan en risc de pobresa després de les transferències socials. La pobresa no es redueix amb una única política pública, sinó amb la sinergia de moltes d'elles i amb voluntat decisiva, que el meu govern els asseguro que tindrà.

(3) Prioritat econòmica.

Catalunya necessita prendre decisions valentes per a guanyar pes econòmic a Espanya i Europa. I les prendrem.

Resulta necessari un compromís per a les infraestructures del nostre país.

La connectivitat viària, ferroviària, portuària, aeroportuària i digital és essencial per la generació de prosperitat. Les millorarem i reforçarem.

Cal cosir Catalunya amb transport públic i això requerirà major ambició en la xarxa ferroviària del país.

De les Rodalies i el repte de la seva gestió, fins al tren Tram de Tarragona.

Cosir Catalunya amb trens. Vull fer èmfasi en aquest punt tant al llegat del govern del president Aragonès, per assolir la gestió de Rodalies, com a l'acord signat amb els Comuns per a donar un impuls definitiu a la xarxa ferroviària.

Fer funcionar l'economia en un model econòmic que volem competitiu, just i sostenible, basat en la innovació i el talent. Però, sobretot, un model econòmic que asseguri llocs de treball de qualitat i ben pagats.

La meva tradició socialista em fa recordar-los que el treball és la millor política social.

La nostra societat fa massa temps que ha vist com els salaris cada vegada es feien més minsos i el cost de la vida, més car. Corregir això és i serà una prioritat.

De nou, sense esperança, no hi pot haver una democràcia forta i això ens obliga a assegurar que Catalunya és una terra d'oportunitats on totes les persones hi poden desenvolupar els seus projectes vitals amb igualtat.

Vull fer un esment també a la necessitat de millorar en productivitat.

Ho farem amb diàleg social, amb els representants dels treballadors i del empresaris. I ampliant la nostra aposta per la recerca i la innovació, així com per la formació del nostre talent.

(4) Prioritat de reforma de l'administració i dels serveis públics.

Catalunya necessita una modernització de l'administració pública per oferir uns serveis públics que ens permetin competir en condicions d'igualtat.

Deixin-me aquí fer un reconeixement de la feina dels servidors públics i una defensa del sector públic. Ho conec bé.

Però la nostra administració necessita reformar-se. Per a guanyar en capacitats tecnològiques, per a ser capaç de retenir i atraure talent, per a garantir una atenció de qualitat als ciutadans i ciutadanes, també presencial i per posar els ciutadans i les ciutadanes al centre en la configuració dels serveis públics.

L'objectiu és que, en acabar aquesta legislatura, haguem assentat les bases de la transformació més important del sector públic a Catalunya.

Vull aprofundir en aquesta transformació dels serveis públics de Catalunya, per assegurar el futur i la viabilitat de l'educació, la sanitat, la justícia i la seguretat entre d'altres.

De l'educació vull fer-ne una prioritat, perquè urgeix capgirar-ne els resultats que atorguen les institucions i informes de referència internacionals.

Si volem un país de primera, cal començar per assegurar que tindrem una educació de primera amb uns resultats de primera.

No cal que els digui que comptaré amb tots i totes les professionals i els professionals i servidors i servidores públiques per a fer-ho possible. També amb els sindicats i els representants dels treballadors i treballadores.

(5) Prioritat política.

Catalunya necessita obrir una etapa de consensos, portes endins i portes enfora. Afrontar sense prejudicis els

conflictes polítics mal resolts i recuperar una agenda de transformació amb la mirada llarga i els peus al present.

Aquest és el sentit de la Convenció Nacional per la resolució del conflicte polític entre Catalunya i l'Estat que hem acordat amb ERC.

Senyores i senyors diputats, la conclusió és clara: no podem governar, ni gestionar ni planificar com fins ara. Vivim en un temps diferent, amb eines diferents i reptes diferents. Per això, el full de ruta i les receptes han de ser diferents.

Cal posar en marxa totes les capacitats, tot el potencial, tota l'energia de Catalunya per dur a terme aquesta Tercera Gran Transformació. És per això que vull seguir presentant-los algunes d'aquestes prioritats.

Una Catalunya que garanteixi l'accés a l'habitatge com un dret fonamental.

Una Catalunya que ofereixi la millor educació als nostres fills i filles. Millorarem el finançament a les universitats i impulsarem la Formació Professional.

Una Catalunya que garanteixi la millor salut a tothom. Completarem les infraestructures sanitàries, farem una aposta per la dotació de personal sanitari i farem una especial atenció a l'atenció primària.

Una Catalunya que generi oportunitats de feina. Garantint infraestructures pel desenvolupament econòmic, acompanyant la xarxa d'exportacions del nostre teixit productiu i garantint acords per a feines amb salaris de qualitat.

Una Catalunya que creï convivència. Generant cohesió als barris i amb una millora de les polítiques de seguretat, tan necessàries al nostre país. El meu govern parlarà de seguretat, perquè la seguretat és una política pública progressista per a garantir la llibertat i la convivència, i protegir els que menys

tenen. Ampliarem la plantilla de Mossos d'Esquadra fins als 22.000 efectius a Catalunya l'any 2030.

Una Catalunya que faci de la seva cultura i la seva llengua elements de cohesió i gaudi. La cultura, tota la cultura, des de la cultura popular fins als nostres creadors i creadores, assolirà fins al 2% del total del pressupost de la Generalitat de Catalunya.

Una Catalunya que garanteixi l'equilibri entre tots els pobles i ciutats, entre tots els seus territoris. Des de les Terres de l'Ebre a Girona, des de la Vall d'Aran, llengua de la qual, l'aranès, gaudirà dels recursos necessaris per la seva promoció, a Tarragona, des de Lleida a Barcelona. La Catalunya de la costa. La Catalunya del Pirineu. La Catalunya interior. La Catalunya vella i la Catalunya nova. Cap territori, cap ciutadà, tindrà els serveis públics bàsics a més de trenta minuts. La regla dels 30 minuts.

I ho farem al costat dels ajuntaments, de tots els ajuntaments, perquè Catalunya no es pot governar d'esquena al municipalisme.

Que ningú ho dubti: afrontarem des del minut zero l'atapeïda agenda de reformes pendents per garantir el progrés econòmic i social de Catalunya.

Tot això ha de formar part d'aquesta tercera gran transformació de Catalunya. I com ho farem? Vet aquí el context, canvi d'època.

Vet aquí el programa, unir i servir, amb tres eixos (institucional, serveis públics, nova industrialització verda), amb 5 prioritats (ambiental/social/econòmica/reforma de l'administració/política), que incorpora íntegrament els acords amb ERC i Comuns.

I ara la forma, el mètode, el com, l'actitud.

Primer, governar per a tothom. Catalunya som tots i totes. Les institucions són de tots i de totes. El meu govern serà un govern per a tots els catalans i per totes les catalanes.

Segon, no desmuntar res. Es clar que estic en desacord amb moltes de les coses que han fet els governs d'aquests anys. Però jo vinc a construir, no a desmuntar. I aprofitaré tot allò que pugui dels governs precedents.

Tercer, he signat dos acords investidura no de legislatura. Els grups amb els que els he signat, ERC i Comuns, són i seran els meus interlocutors preferents. Vull ser clar amb això.

Quart, però, dialogaré amb tothom. Amb tothom que vulgui, és clar. Amb JxC, amb el PP i amb la CUP. Malgrat les diferències, importants, crec que en algunes coses ens podem entendre. I crec que fora bo pel país. Els estenc la mà. Dialogaré amb tothom excepte amb els que professen discursos d'odi: VOX i AC.

Cinquè. consensuar. Acordar sempre que es pugui. No confrontar per sistema. Ara bé, no es confonguin: seré radical, respectuós i educat, però radical, en la defensa dels interessos de Catalunya.

Sisè, pacte amb ajuntaments i societat civil. Sense ells, no es pot governar el país. Al marge d'ells, és molt més difícil. I les coses ja ho són prou, de difícils.

Setè, actuar, decidir. Assumir responsabilitats. Parlarem. Estudiarem. Avaluarem. Reflexionarem. Però decidirem, assumirem la nostra responsabilitat.

Vuitè, ho farem amb ambició, però des del principi de realitat. Amb pragmatisme.

Novè, el nostre serà un enfoc reformista, per transformar, des del gradualisme, la nostra societat. Mirant d'evitar les batzegades i els cops de volant.

Desè, ho farem amb una visió a llarg termini. Catalunya ha de planificar, ha de projectar, ha de dibuixar un horitzó. Atendrem les urgències, naturalment, però no governarem a cop d'urgències.

Onzè, rendirem comptes, amb transparència, i des de la més exigent exemplaritat.

I, dotzè, practicarem (i també demanarem) el més escrupolós respecte. Contrastar, sí. Insultar, no. Discrepar, sí. Destruir, no. Contundència, sí, fins i tot vehemència. Mala educació, de cap manera. El llenguatge importa i procurarem donar exemple. Especialment en això, els demano, senyores i senyors diputats, ajuda. Ens farem un favor tots plegats i el farem a la societat.

Acabo amb tres consideracions finals.

- (1) No pretenc resoldre-ho tot de cop ni pretenc que tot comenci de nou. Governarem des de la humilitat i amb humilitat. Sé que hereto un llegat, que assumeixo, que és de tots i de totes, i que tots i totes hem contribuït d'alguna manera a fer. El meu propòsit és fer el tram de recorregut que els ciutadans de Catalunya, representats en aquesta cambra per vostès, senyores i senyors diputats, m'encomanin de fer.

Aspirant a deixar les coses millor que no les he trobat -expressió que va utilitzar el senyor Aragonès-. Li dic amb sinceritat, senyor Aragonès, em trobo un país millor del que vostè es va trobar en l'inici de la seva legislatura.

Amb esforç, treball i dedicació.

- (2) El meu bagatge veu de 4 fonts. Permetin-me una aproximació més personal ara.

La meva família, humil, de classe treballadora. Els avis pagesos i gent de bosc, de muntanya. Dels he après la cultura de l'esforç i del treball

La meva formació, d'humanisme cristià, essencialment de filosofia i amb complements d'economia, que m'ha proveït, crec, d'un cert sentit crític i capacitat d'anàlisi.

La meva trajectòria i experiència, pràcticament tota al servei públic, a l'àmbit municipal, autèntica escola de gestió, al govern de la Generalitat, amb els presidents Maragall i Montilla, al Govern d'Espanya, on tinc l'honor d'haver format part del segon govern del president Sánchez, com a ministre de Sanitat en un moment ben especial, el de la pandèmia de la Covid. Àmbits, tots ells, on he après les bondats de la tenacitat, la constància i la perseverança i he vist, en primera persona, la capacitat transformadora del sector públic i de la bona política.

El meu grup polític, el PSC, on he adquirit , o almenys ho he intentat, un pèl de l'ofici polític de tants i tantes companys i companyes, mestres tots ells i elles, als qui tant i tant dec.

(3) Catalunya ho té tot. Catalunya és forta, poderosa i valenta.

Som una societat plural, diversa i cohesionada.

Ens sentim compromesos amb els valors europeus i formem part de la UE.

Tenim unes arrels i una identitat pròpia.

Tenim un sector industrial amb un fort paper en la configuració econòmica del país.

La recerca i la innovació juguen un paper estratègic en la nostra economia, com ho demostra el lideratge destacat en la sol·licitud de patents a Espanya.

La cultura i la creativitat viuen un moment d'eclosió.

Disposem d'altres capacitats en infraestructures portuàries i aeroportuàries.

Barcelona i la seva Àrea Metropolitana actuen com a pol de talent internacional en l'ecosistema innovador de la 5a àrea metropolitana d'Europa

Tenim, a la vegada, un territori cohesionat que dona sentit al país.

Tenim l'oportunitat històrica d'establir un alineament estratègic amb el Govern d'Espanya i de la UE en un cicle alcista de recursos públics que ens ha de permetre multiplicar les potencialitats del país.

Totes aquestes són les fortaleses, el poder, de Catalunya.

Però la major fortalesa de Catalunya és, sense cap mena de dubte, la seva gent, a la que em vull ara, per concloure la meva intervenció, adreçar directament.

Em vull adreçar a la Catalunya dels treballadors i les treballadores, que són la seva base i la seva història. Aquesta terra també s'ha aixecat amb l'esforç dels homes i dones provinents d'arreu d'Espanya (gallecs, andalusos, extremenys, murcians o aragonesos..) que han resistit i que han lluitat.

La Catalunya de la gent del camp i del mar que reclama amb raó el seu paper essencial en la configuració del país i de la seva economia.

La Catalunya dels creadors com l'empordanesa Sílvia Pérez Cruz, Juan Antonio Bayona, orgull de Trinitat Vella, o els germans Muñoz, Estopa, i el seu barri de Sant Ildefons.

La Catalunya dels arquitectes que l'han alçat al cel i l'han obert al mar.

La Catalunya dels poetes i escriptors, com la barcelonina Eva Baltasar, finalista del Premi Booker per primera vegada en català.

La Catalunya dels mestres que la fan aprendre cada dia. Diguem-ho ben alt: tenim excel·lents professors i professores com els de l'Institut Escola La Mina a Sant Adrià del Besós que ens donen una lliçó de compromís amb l'educació.

La Catalunya dels metges i metgesses, infermers infermeres i personal sanitari que ens cuiden com la Dra. Teresa Macarulla de la Vall d'Hebron que està aconseguint avenços crucials contra el càncer.

La Catalunya dels Mossos, Bombers, agents rurals i altres cossos i forces de seguretat que ens protegeixen.

La Catalunya dels emprenedors/es que la fan créixer i prosperar.

La Catalunya dels comerços que cada dia aixequen la persiana.

La Catalunya dels restauradors que li donen sabor i prestigi.

La Catalunya dels joves que la fan bategar i saltar i mirar més enllà, però que reclamen amb raó més oportunitats i certeses de futur.

La Catalunya dels nens i nenes, que mereixen rebre la millor educació pública i la protecció dels seus drets.

La Catalunya de la gent gran que la fan tenir memòria i que necessiten més atenció i més qualitat de vida.

La Catalunya de les dones que la fan lliure i valenta i que reivindiquen igualtat i una cosa tan elemental, tan elemental, com el dret a viure. Hem de redoblar esforços contra la violència masclista i contra els qui la neguen.

Tota aquesta Catalunya és necessària. Sou necessaris. Totes i tots. I a totes i a tots us demano ajut, col·laboració, sentit de país i, naturalment, exigència amb els vostres governants.

Em poso a la vostra disposició. Em teniu a la vostra disposició.

A aquesta Catalunya, la Catalunya de tothom, he vingut a servir, si vostès, senyores i senyors diputats, m'atorguen la confiança per presidir la Generalitat de Catalunya.

Moltes gràcies.